

Ольга КОВТАЛО

СПОГАДИ ПРО ВРОЦЛАВ...

Вроцлав зустрів нас зимового вечора – 1 грудня 2002 р. Ми, студенти III курсу театрознавчого відділення Львівського національного університету імени Івана Франка, приїхали до одного з найбільших культурних центрів Польщі, щоб познайомитися з роботою “Центру досліджень творчості Єжи Гротовського і театральних пошуків”, відчуті історію славетного Театру-лабораторії “13 рядів”, прослухати курс театрознавчих лекцій у Вроцлавському університеті.

Бруно Хояк із студентами III курсу театрознавчого відділення ЛНУ ім. Івана Франка, м. Вроцлав, грудень 2002 р.

Програма нашого двотижневого перебування була надзвичайно різноманітною й напруженою. У ранкові години ми слухали лекції в університеті, в пообідню пору йшли до Центру Єжи Гротовського, увечері дивились вистави польсько-німецького театрального фестивалю “Євродрама - 2002”. Залишався час і на знайомство із польськими студентами, що студіюють театрологію, і на відвідини галерейних розпродажів “Доброї книжки”, і на перегляд фільмів-переможців IX Міжнародного кінофестивалю у Кракові.

Ми прослухали лекції провідних фахівців Вроцлавського університету: професора Януша Деглера “Театр в культурі ХХ ст.”; доктора Магди Голачинської “Театр ХХ ст.

(вуличний театр)”; магістра Даріуша Лесяка “Теорія культури”; доктора Марти Стейнер “Антропологія театру”; доктора Войцеха Броварного “Сучасна література”.

У Центрі Єжи Гротовського нами опікувався його багатолітній невтомний архіваріус Бруно Хояк. Він посвячував нас у творчі таємниці народження і діяльності Театру-лабораторії “13 рядів” під керівництвом Єжи Гротовського. Ми подивилися фільми із записами тренінгів, репетицій, які він проводив, уривків з вистав. Про метод

роботи Гротовського з актором нам розповідали його безпосередні учні та особисто пан Хояк. В останній день ми оглянули архів Центру.

У вихідні дні відвідали чарівну архітектурну пам’ятку доби класицизму – замок “Принц” на окраїні Вроцлава.

Найбільше на фестивальных показах закарбувалися у нашій пам’яті вистава “Соло дурного пастуха” театру “Термінус” з Нової Солі та генеральна репетиція вистави Вроцлавського лялькового театру за творами Семюеля Беккета “Відпочинок”, “Акт без слів” і “Катастрофа”.

Зрештою, кожний день нашого навчання у Вроцлаві став для нас незабутнім...

